

GÜN SABAH İLE BAŞLAR

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Değerli kardeşlerim,

Bir markete giren müşterilerden biri, satılan eşyaların üzerindeki etiketlerle oynayabilir mi? Mesela bir kutudaki etiketi başka bir ürüne koyabilir mi, koysa ne olur?

Böyle bir ticaret olmaz elbette. Kimse filan markete girecek diye bir kanun yok. Markete girdin, beğendin, şunun fiyatı on bunun on beş dediklerinde almazsan dışarı çıkarsın. Ama on beş olanı on, onu on beş yapamazsın. Bu bir kural ve buna bir itirazımız yok, olamaz da.

Dinimiz, cennete girmenin karşılığıdır. Rabbimiz, cennete girmek isteyenlerin İslam'a girmesini ve onun dediğini yapmasını buyurmuştur. Ve İslam'a girince de bir markete girdiğiniz gibi, etiketlerle oynama hakkı kimsede yoktur. Allah cihadı bir yere oturtmuştur, sen Batı'dan utanıyorsun diye cihadın etiketini değiştirip ikinci rafa kaldıramazsın. Böyle Müslümanlık olmaz, girmeyeydin Müslümanlığa.

Allah kadına, erkeğe raf belirlemiş ve barkod numarası koymuş. Kadını kaldırıp erkeğin rafına, erkeği de kadınların rafına koyamazsın. Koyduğun zaman güvenlik görevlisi seni kolundan tuttuğu gibi dışarı atar. Başka markete git; Hıristiyanlıkta neyi nereye koyarsan kimse bir şey demiyor zaten. Yahudilikte hahamlara parayı verdin mi her şey senin; öyle market de var.

Kardeşlerim,

Allah şeriatını, itaat edelim ve teslim olalım diye önümüze koydu. Beğenip beğenip yontalım, kuşa çevirelim diye değil. Buradan hareketle bir hususu değerlendirmek istiyorum: Hangimizin Müslümanlığı daha iyi, hangimiz daha iyi işler yapıyoruz diye sorsak, kim neyi yapıyorsa işini en iyisi görüyor. Mesela cumartesi günleri bir dernekte toplanıp o mahalledeki üç kişiye yardım toplantısı yapılıyorsa veya kadınlar bir ablanın evinde Yasin okuması yapıyorlar ve ayrılırken de birer çeyrek altın bırakıyorlarsa; sorsan onlara, ashab-ı kiram gibi büyük insanlardırlar.

Bunu kim için yapıyorsunuz? "Allah için." Kimden karşılık bekliyorsunuz? "Allah'tan." Ne bekliyorsunuz? "Beş yüz sevap." Peki bunun üzerinde beş yüz yazıyor mu ki? Etiketlerle niye oynuyorsunuz?

İslamiyet meçhul bir din değildir. İslamiyet, en mükemmel şekliyle bize Allah'ın teslim edilmiş dinidir. Sahibi Allah'tır ve her şeyi yerli yerine koyan, kim ne yaptıysa karşılığını verecek olan da odur. Bu mantıkla hareket ettiğimizde şunu kesinlikle bilmemiz lazım: **İslam marketinde etiketi en yüksek mamul, sabah namazıdır. Sabah namazıyla başlamayan gün, batık gündür. O gün Kudüs'ü de fethetsen düşük fiyatta bir iş yapmış olursun.**

İşte bu kanunu anlayalım diye sizleri markete götürdüm: İslam, sabah namazı dinidir. Sabah namazı Müslümanlıktır. Herkesin Müslümanlığının standardı sabah namazı kadardır. Herkes sabah namazı kıldığı kadar umut taşımalı ve kendini cennette hissetmelidir. Allah ve Peygamberi, Müslümanlığı sabah namazıyla başlatıyor. Bizim günümüz sabah namazıyla başlar ve eğer sabah namazı yoksa, güneş doğmamış demektir.

Bunun için biz, sözgelimi kendimize bir isim belirlesek ümmet olarak, güneşin önünde bir ümmet olduğumuzu söylesek bu yalan değildir. Bir buçuk milyar insan, Müslümansa eğer dünyada, bu demektir ki güneş, bir buçuk milyar insandan sonra kalkmıştır. Çünkü güneşin doğması, sabah namazı vaktinin bitmesi demektir. 'Lâilâheillallah Muhammedun Resûlullah' diyen bütün insanlar, güneş doğmadan hayata doğmuşlardır.

"Bugün sabah namazını kılmadım ama akşama kadar on cüz Kur'an okudum..." diyen, etiketlerle oynuyor demektir. On cüz Kur'an okumak muhteşem bir sevap yumağıdır ama asla sabah namazı değildir. On fakiri giydirdim ve karınlarını doyurdum, birer daire verdim... bunlar mübarek işlerdir ama asla bi' sabah namazı değildir. Sabah namazı, müminin müminliğinin şartelidir. O şarteli açarsan devre işliyor demektir. Aksi takdirde, sabah namazı kılmamış insan -Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem sözünü aynen söylüyorum- şeytanın, üzerine işlediği kimsedir.

Sen istediğin kadar orijinal ve güzel işler yaptığını düşün; üzerinde şeytan idrarı var. Ertesi sabah olacak da akıllanacaksın da sabah namazına kalkacaksın da şeytan pisliğinden temizlenmiş olacaksın...

Sabah namazı, ümmet-i Muhammed'in şartelidir ve günü o başlatır. Bunun için markete girip etiketlerle oynayanların hırsız diye yakalanacağı gibi, sabah namazına kalkmayan çocuğunu iyi bir üniversiteye koyduğunu, bunun için çocuğa çok iyi ders programları yaptığını düşünenler; sabah namazına alıştırmadıkları çocuklarının iyi üniversite tutturması, iyi iş kurması, iyi evlilik yapması... iyi iyi iyi dedikleri şeyler, oynanmış etiketlerdir hep. İyi çocuk, buluş çağından sonra sabah namazına kalkan çocuktur. Sabah namazı kılan genç kızlar ümmet-i Muhammed standartlarındadır.

Başarılı bir evlilik ve Allah'ın razı olacağı bir gelin-damat arıyorsanız onun hafız olması ya da hangi okuldan mezun olup olmamasından önce, son bir aylık sabah namazı grafiğine bakın. Hele kırk gün boyunca sabah namazı kaçırmamış bir damat, mübarektir ve etiketi yüksektir. Kırk gündür, özel günleri hariç sabah namazı kaçırmamış bir mümine kız, mücahidedir ve Allah dostudur. Onun bir gözü engelli de olsa veya bir ayağı protezde de mübarektir, kaçırılmamalıdır.

Çünkü Allah, sabah namazını Müslümanlığın en yüksek fiyatlı işi olarak görüyor. En yüksek fiyatta kalitesi olan biri, tarhana çorbası yapmayı bilmesede zararı olmaz; hazır çorba alırsın. Ama hazır kul bulamazsın bir yerden. Çorbanın, köfte harcının, çamaşırcı-bulaşıkçının hazırı var; ama sabah namazıyla Müslümanlığını Allah'la birleştirmiş bir insanın muadili ve hazırı yoktur.

Artık biz, muharref din sahibi Yahudiler ve Hıristiyanlar gibi görkemli binalar ve şovlar üzerinden değil, Allah'ın gördüğü büyük işler üzerinden büyük-iyi-kaliteli insan-mümin ayarlamaları yapmak zorundayız. Allah'ın marketinde sabah namazı müminlik anlamına geliyor. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz, sabah namazını -kılmayanlar değil- camide kılmayanlar için "evlerini yakasım geliyor" buyurmuştur. Yakılmış, kül olmuş evlerde mi yaşıyoruz diye tefekkür etmek zorundayız.

Eğer sabah namazını biz, Allah'ın oturttuğu yere oturtamıyorsak ve sonra da diğer artılarımızla ve görevlerimizden biriyle avunuyorsak bu aldanıştır. Bir mümin hem vakıfta toplanacak ve görevlerini yapacak hem de o günü sabah namazıyla başlatmış olacak. Sabah namazıyla başlatılmayan günün içinde cihat olmaz, hayır işi olmaz. Belki de vakıflarımızın, derneklerimizin, siyasetçilerimizin anlayamadıkları ve sebebini bir türlü bulamadıkları bereketsizlik de bundan olsa gerek. Güne Allah'la başlanmadığı için akşama kadar Allah'tan kopuk ve ayrı bir hayat ne mümince ne de insanca ve bereketlidir.

Kardeşlerim,

Sabah namazında üç büyük hakikat vardır:

- 1- Müminlerle münafıklar arasındaki renk farkıdır. Resûlullah aleyhisselam böyle buyuruyor. Kimin münafık kimin mümin olduğunun belirtisidir sabah namazı –elbette yatsı namazı da. Efendimiz aleyhisselam kuralı koymuş; münafıkları sabah namazında arayın, buyuruyor. Akşam toplantıda bol keseden atıp tutan adam! Sabah namazında neredeydin? Akşam İslam devleti kuruyordun ve sen konuşurken mangalda kül kalmıyordu. Toplantı on dakika daha sürseydi Kudüs’ü de kurtarmıştın. Sabah namazında yoksun ve üstündeki etikette münafık yazıyor. Tabii ki biz, “bu münafıktır” diye tabela asamayız. Ama Resûlullah’ın böyle uyardığını söyleriz. Gece yarısına kadar ‘İslamî toplantı’ yapacak yerde, dokuzda tavuk gibi kümesine çekilseydin ve sabah namazına güzelce kalksaydın da Resûlullah’ın bu tehdidiyle karşılaşmasaydın. Evet, sabah namazı; müminle münafık arasındaki turnusol kâğıdıdır. Sabah namazının zarar gördüğü bir evde, namazın hep -hikmet-i ilahî- güneş doğduktan sonraya, kazaya kaldığı bir evde tehdit vardır ve tehdidin sahibi de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemdir.
- 2- Resûlullah Efendimiz buyuruyor ki: “Sabah namazını kılan, Allah’ın zimmetindedir (koruması altındadır).” Güne sabah namazıyla başlamak, Allah’la yol almak demektir. Sabah namazı olmadan güne başlamak ise kendi başına kalmaktır; siyasette, ticarete, seyahatte, aile ilişkilerinde, okulunda, yürüdüğü caddede, balkonunda... Öğle namazını kılmış, ikindiye cemaatle kılmış olsan bile sabah namazı etiketi yoktur onlarda. Allah’ın koruması altında olmak sabah namazıyla mümkün.
Ben bugün bir mümine, “Allah yardım etsin” dediğim ya da arabamın camına “Allah korusun” yazdığım zaman Allah korumuyor; sabah namazını kıldığım zaman ise Allah’ın koruması altında oluyorum. Koruyan Allah ise koruma vaadi budur. Eğer Allah koruyacaksa ve koruma kudreti Allah’ın elinde diye iman ediyorsam, sabah namazı kılanları koruyacağını söylüyor. Peki diğerlerinin bindiği uçak mı düşüyor? Hayır. Biz “Allah korusun” derken yalnızca uçak düşmesin demek istemiyoruz ki; ahlakımı korusun, dilimi korusun, bedenimi korusun, dinimi korusun, eşime-çocuğuma bir şey olmasın, dükkânım zarar etmesin... yüzlerce kalem üzerinden koruyor Allah.
- 3- Efendimiz’in sözü gayet açıktır: Hayatın bereketi sabah vaktindedir. Gün her zaman on iki saattir. Sabah namazıyla güne başlayanın ise yüz on iki saat kadar bereketli günü vardır. Sabah namazı kılmayan, üzerinde şeytan sidiğiyle dolaştığı için ona gün, on iki dakika kadar bereketsiz-uğursuz gelir.
“Üzerimde bugün bi’ bitkinlik var...” Sabah namazı kılmamışsındır ya da sabah namazının sünnetini ihmal etmişsindir. Ya da sabah namazında vantilatör gibi esneyip durmuşsundur. Ya da kollarının yarısını yıkamadığın bir abdestle kılmışsındır...
Bereketsiz gün, sabah namazı vaktinin zayı edildiği gündür.

Hepimiz müminiz, elhamdülillah ve bununla iftihar ediyoruz. Ama müminliğimizin içini de doldurmak zorundayız; edebiyatla dolmuyor. Şiir yarışmasında değiliz, kulluk yarışındayız. En güzel işi kimin yapacağını görmek için varız biz ve sabah namazı da etiketi en yüksek iştir. Bu sebeple; çocuklarımızı terbiye ederken, kendi Müslümanlığımıza standart belirlerken, arkadaş seçerken hatta yolculuk için bile arkadaş seçerken, ticarî ortak belirlerken, siyasette kararlar alırken... sabah namazıyla başlayan günün adamları olup olmadığımıza bakmak zorundayız.

Günü, güneşi geçmiş olarak başlatmak gerekiyor. Güneşten sonra hayata başlayanlar güneşe uydu olurlar. Güneşten önce hayata başlayanlar ise Allah’ın izniyle güneşe bile yön verirler. Sabah namazı budur. Müslümanlık böyledir ve biz bu ölçüyü başka tarafa kaydıramayız. Sabah namazının iki rekât farzı yerine öğlenin farzını üç yüz rekât kılsak Allah, onu diğerinin yerine saymıyor. Yüz kere fazla cuma namazı kılsak, kılınmamış sabah namazının yerine sayılmıyor. Vezneye götürsek birinin barkod numarası diğerini göstermez.

Kudüs davamız mıdır? Elbette. Ya Müslüman değiliz ya da Kudüs davamızdır. Sabah namazı da bireysel davamızdır. Ümmet olarak dava edindiğimiz bir şeyi, bireysel davamızın faturası olarak gösteremeyiz Allah'a. Nasıl ki Kudüs davasını benimsedi diye zina etmek ya da kumar oynamak kimsenin hakkı olmuyor, Kudüs mücahidi de olsan hiç kimse sana sabah namazı için tolerans tanıyamaz. Böyle bir kanunu yok Allah'ın.

Kıymetli kardeşlerim,

Hepimiz bir zihin jimnastiği yapalım. Fatih Mehmet, İstanbul'u fethederek elli günden fazla bir zaman surların önünde ölesiye bir mücadeleyle Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem büyük bir arzusunu gerçekleştirdi. Allah ondan razı olsun. Peygamber duası aldı. Allah'ın izniyle şu anda cennetlerde, Peygamber aleyhisselamın ruhaniyetiyle beraberdir. İstanbul müminlerin oldu ve şimdi yüzlerce camisinden ezan okunan şehir bıraktı bize.

O gün yorulduklar mı diye sorsak... Böyle bir soru olur mu? Elli gün ayakta durdular. Elli gün boyunca kızgın yağların döküldüğü surların altındaydılar ve binlerce şehit verdiler. Herhâlde otele gitmediler veya piknik değildi yaptıkları. Elli günlük uykusuzlukları vardı. Uyusalar bile top seslerinden kulak zarlari patladı kim bilir.

Peki öbür gün yatsalar ve Fatih de sabah namazını boş verip nöbetçilerini tutmasaydı, buyurun hoca efendi ve müftü olun; Allah, İstanbul ki ileride binlerce camide asırlarca namaz kılınacak bu şehirde, bu sabah namazınız helal olsun size, der miydi? Müslümanlığınız böyle bir şeye onay veriyor mu?

Mekke -ki İstanbul, Mekke'nin çöplüğü bile olamaz- fethedildiği gün Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, "Bugün dinlenin..." dedi mi ashabına? Diyebilir miydi? Fetihler zaten sabah namazı kılınsin diye yapılmıyor mu? Sabah namazında hür şekilde müminler dışarıda olabilsin diye bir yer fethedilir.

Demek ki İstanbul'un ve Mekke'nin fethinden çok daha önemli bir şey konuşuyoruz. Nerde kaldı ki üniversite kazanmak gibi talinin talisi bir sebebi, çocuklarımızın sabah namazından daha önemli görelim. Maazallah! Kudüs'e kilitlenmemiz sabah namazından gafil olma nedenimiz oluyorsa Kudüs de zarar demektir. Bizim fakir fukaraya erzak dağıtmamız eğer sabah namazına kalkamama nedenimiz oluyorsa o erzak bize zehir zemberek oluyor demektir.

Şu hadis-i şerifi evimizde, ailece oturup bir muhasebe konusu yapalım diye size okumak istiyorum. Buharî ve Müslim'in rivayet ettiği bir hadis-i şerifte Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki: "Allah'ın sizi takip etmek için görevlendirdiği melekleri vardır. Bu melekler nöbetleşe takip ederler müminleri ve her şehre sabah ve ikinci namazı vaktinde gelirler." Her melek grubu görevini bırakıp yeni gelen meleklerle teslim edince, Allah'ın huzuruna çıkarlar. Rabbimiz her şeyin asıl bileni, olmamış şeylerin bile nasıl olacağını bildiği hâlde meleklerine buyurur ki: "Nereden geliyorsunuz?"

Onlar da "filan yerdeki nöbetten geliyoruz ya Rabbi" derler. "Kullarımı nasıl bulmuştunuz, nasıl bıraktınız?" diye sorar Allah. Melekler de liste verirler. "Bunları gittiğimizde ikinci namazında bulmuştuk, gelirken de sabah namazındaydılar ya Rabbi" diye teslim ederler.

Sabah namazı kart basmaktır. Her gün Allah'ın defterlerine, bugün sabah namazındaydı-değildi diye artı veya eksi olarak konması demektir ismimizin. Bunun için kıyamet günü, "Kaç vakit namaz kılmıştın, fişlerini getir bakalım" denmeyecek kimseye, zira kayıtlarda zaten var.

Kardeşlerim,

Bir sabah namazının kazası kılındığında, o sabah namazı değildir; sabah namazının kazasıdır. O kazanın kabul edilip edilmeyeceği belli değil; üzerinde kırk yıl boyunca gözyaşı akıtmak lazım. Kılmamıştık ama arkadan kargoyla gönderdik sonra... zannetmesin kimse. Vaktinde kılınan namazı istiyor Allah. Ondandır.

sonra kılınan, mahkeme kararıyla yaş büyötmek gibidir. Bunun için kaza namazına yığılım; ama çok güvenmeyelim. Eğer çok güvenirsen sonraki kazaların da nedeni olursun. Kaza edeceksin, sonra bin bir umutla bekleyeceksin.

Biz sabah namazı ümmetiyiz. Bitti. Kalitemiz sabah namazıdır. Eşim iyidir, sözünü önce sabah namazına bakarak konuş. 'Namazda pek gözü kulağı yok ama evliya gibi adam' olmaz. Madem sabah namazına kalkmadan 'evliya' olunuyor, şeytanlık nerde kaldı? O zaman şeytan da evliya olur. Sabah namazı ümmetiyiz. Konuşma biter. Gerisi bizim edebiyatımızdır ve etiket fiyatlarıyla oynamaktır.

Sabah namazı konusunu niye bu kadar yükselterek konuşuyoruz? Siz de tahmin edersiniz ki imkânlarımız arttıkça, asansörlü binalarda oturdukça, sokak başında camilerimiz inşa edildikçe -ne hikmettir- sabah namazı sayısı azalıyor. Sila-i rahim Allah'ın emridir, deyip bir akraba ziyaretine gidelim diyoruz, o gün sabah namazı kaçıyor geç saate kadar oturduğumuz için. Allah nimet verdikçe sabah namazına on dakika daha önce kalkmamız gerekirken hep sabah namazı zarar görüyor.

Cami beş kilometre ötedeyken namazda on kişi vardı, cami burnunun dibine geliyor ama cemaat sayısı aynı kalıyor. Sabah vaktinde apartmanların ışıkları yanmadığı sürece Allah'ın rahmeti inmiyor demektir. Allah'ın bu kadar büyük nimetlerini, Âdem aleyhisselamdan beri insanoğlunun bulduğu nimetlerden daha fazlasını bulduğumuz zamanda bir afet yaşıyoruz. Hocamız-hacımız-işçimiz-patronumuz... hata hepimizin hatasıdır.

Sabah namazında camileri doldurmadığımız sürece Allah, Ayasofya'yı açtırmaz, Kudüs'ü geri vermez bize; zaten Kudüs'ü verse kim gidip namaz kılacak orada!

Sabah namazı konusunu bu zamanın hicreti gibi görsek ne iyi ederiz. Yataklardan hicret edip Allah'ın huzuruna gitmektir bu. Sabır deyince uykuya, yastığa, sıcacık yatağa ne kadar sabredebildiğimize bakmak zorundayız. İsterseniz bugünden itibaren sabah namazının adını bizim için hicret namazı yapalım; ola ki bir ciddiyet getirir bu bize. Ola ki bu sayede, asıl yapmamız gereken ve bizi Allah'a yaklaştıran işleri, bürokratik olmayan Müslümanlığı hatırlar ve Allah'ın rızasını kazandıranın bunlar olduğunu anlarız.

Toplantılarda, mikrofonlar ve kameraların önünde asıp kesip gürlmek çok kolaydır kardeşlerim. Allah ise seccadelerdeki rakamlara bakar.

Kardeşlerim,

Bir Müslüman, ömründe birkaç defa sabah namazı kaçırabilir. Peygamber aleyhisselamın da sabah namazı kaçırdığı olmuştur. Gerçi onlar cihattan dönüyorlardı ve bitkindiler, nöbetçileri uyuduğu için kalkamadılar.

Bugünkü hicretimiz, yataktan seccadeye geçmek oldu. Akşam büyük bir toplantıda İslam'ı, vatani milleti konuştuysak o gün sabah namazını daha titiz kılmalıyız –sahtekâr olmamak için. Sabah namazı yalnızca sabah namazı değil, o güne nasıl başladığımızdır, iyi yolda olduğumuzun göstergesidir aynı zamanda. Bir yılda üç yüz altmış beş gün var. Üç yüz altmış beş kere Allah'ın yörüngesinde olan mümin, biiznillah cennettir ve Allah'ın yardımını onunla birliktedir. Ama üç yüz altmış beş gün rayda olması gereken vagon üç yüz kere yoldan çıkmışsa bu yol nasıl gider?

Sabah namazı kılalım, demiyorum kardeşlerim. Bunu Müslüman'a söylemek ayıptır. Sabah namazlı bir hayat başlatalım, diyorum. Yörüngesi sabah namazı olan günler başlasın evimizde ve hesabımızı sabah namazıyla yapalım. Ashab-ı kiramın âlimi Abdullah ibni Ömer'i kulaklarımıza küpe yapabiliriz. Diyor ki: "Biz sabah namazına gittiğimizde camide görmediklerimiz hakkında iyi şey düşünmezdik." Ne

düşünürlermiş biliyor musunuz; bu adam kesin öldü, bugün cenaze var. Ya da Resûlullah'ın bahsettiği münafık herhâlde buydu...

Sabah namazı bir cihat olduğundan dolayı, yarın kalkayım demekle kalkılabilecek bir şey değil. Bin dört yüz senedir bizi sabah namazına kaldırmak için uğraşiyor Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem. Bir hadisinde buyuruyor ki: "Atlarına binmiş düşmanlar silahlarıyla sizi kovalarken bile sabah namazının iki rekât sünnetini sakın kaçırmayın."

Başka bir hadis-i şeriflerinde buyuruyorlar ki: "Kim yüzü gülererek Allah'ın huzuruna çıkmak istiyorsa sabah namazının iki rekât sünnetini kaçırmayın."

Bin dört yüz senedir bizi sabah namazlı mümin yapmak için uğraşan Efendimiz aleyhisselamin karşısında İblis, Âdem aleyhisselamdan beri İstanbul'daki filan mümin, bari senede bir gün sabah namazı kaçırsın diye uğraşıp duruyor. **Bugün sabah namazı kaçıranlar İblis'in galip gelme nedenidir, ailecek kalkanlar da Muhammed aleyhisselamin zaferini kutlayabilirler o namazdan sonra. Bunun için annelere tavsiyem şudur ki; ailece sabah namazı kılındığı bir gün, ayda bir de olsa, "Çocuklar, bugünkü kahvaltımızın adı 'sabah namazı zaferi kahvaltısı'dır, ne istersiniz kahvaltıda?" desinler. Çünkü o gün şeytan mağlup oldu demektir ve biz kıyamet günü, evimizde kaç kere Allah'ın kaç kere şeytanın galip olduğuyla hesap vereceğiz.**

Bu bir mücadeledir ve biz, Resûlullah aleyhisselamin askerleri, ümmet-i Muhammed'iz. Bu büyük mücadelede hepimiz sabah namazı görevlileriyiz. Mahallemizde ezan okunmamış olabilir, bizim ezanımızı Bilal-i Habeşî okuyalı on dört asır oldu. Seccademi getirin, seccade yoksa çakıl taşında kılarım. Belimi bükemeyeceğim gün boynumu bükerek yine de namazımı kılarım. Test namazıdır sabah namazı, sabır namazıdır.

Sabah namazı kampanyamızı desteklemek zorundayız kardeşlerim. Ama "herkes arkadaşına tweet atsın, bugün sabah namazına kalkıyoruz" oyunlarında ben yokum. Nefsimizi ve İblis'i karşımıza alıp sabah uykusuna veda etmektir sabah namazı kampanyası. Herkesin birbirine kampanya pazarlaması yaptığı ama Peygamber'in sünnetinin yine garip kaldığı değil.

Kampanya 1: Namaza kalkacak şekilde yatalım. Altı saat uyumamış bir insan namaza kalkamaz. Evde dinamit patlaması lazım. Eğer sabah namazı adamıysak uykumuzu namaza göre ayarlayacağız; yaz ve kış.

Kampanya 2: Akşam yemeklerine dikkat edeceğiz. Yağlı-biberli, alabora, fakir fukaranın rüyasında görmediği yemekleri geç vakitte yersen sabah namazını da başkalarına kampanyayla kıldırırsın... Akşam yemeğini sabah namazının hatırı için ayarlayacağız.

Kampanya 3: Sabah namazı, ciddi bir şekilde, günahlar yüzünden ertelenir. Ağır günahlarımızdan istiğfar edeceğiz, etmeliyiz. Günahlar varken krikomuz o yükü kaldıramaz, yükü biraz hafifletelim. Faiz varken sabah namazı gelmez; ikisi bir arada ne yapacaklar zaten! Piyango, zina... bunlar varken kalksan da kıldırılmaz Allah. Bu ağır tonajlı hataları atacağız.

Kampanya 4: Yardımlaşacağız –Twitter üzerinden değil. Aile fertleri veya apartman sakinleri olarak birbirimize yardım edeceğiz. Komşunun lambasına bakıp yanmadıysa telefonunu çaldıracağız. Emr-i bi'l-maruf ve nehy-i ani'l-münker için.

Ömer bin Hattab radiyallahu anh, bir delikanlıyı sabah namazında görmemiş. Hasta olduğunu haber vermişler. Namazdan çıkanlar, çocuğun evinden geçerken "Ömer seni sordu" demişler. Çocuk gelmiş ve "Beni mi aradınız?" demiş. Ömer radiyallahu anh, "Neredesin sen?" diye sorunca, "Çok hastayım"

demiş. “Allah seni çağırıldı, hastaydın gelmedin; ama Ömer çağırınca geldin!” demiş Ömer radiyallahu anh.

Aynı Ömer, biliyorsunuz, şehadetinden önce yaralı şekilde üç gün yattı. Bir sahabi, sabah namazına kaldırmak için üçüncü gün geldiğinde, “Ömer! Sabah namazı vakti!” dediğinde dönüp ona demiş ki: “Namazı olmayanın Müslümanlığı mı olur!” Meğer kılmış bile. Kan akıyordu bağırsaklarından.

Kampanya 5: Sabah namazlı dost çevremiz olacak. Dünürümüz, ortağımız öyle olacak. **Bizi bir parti veya dernek bir araya toplayamasa sakıncası yok; ama bir sabah namazı bizi bir araya toplayamazsa ümmet olmamız çok zordur. Sabah namazının bir araya getirdiği insanlar, rahmetin yağdığı insanlardır.**

Kardeşlerim,

Bilmem kabul görür mü ana geliniz, bir Müslüman’a, “Allah sana şifalar versin” diye dua ettiğimiz, “Hayırlı işler olsun, Allah bereket versin” dediğimiz gibi -ne anlama geldiğini bilmediğim ve söylemediğim ‘hayırlı cumalar’ dememiz gibi- birbirimize “Allah seni sabah namazından ayırmasın” diye dua edelim. Çocuklarımız için dua ederken niye demeyelim ki, ya Rabbi, beni sabah namazı kaçırmayan çocukların babası-annesi olarak dirilt.

Evlendirip yuvalarına yerleştirdiğimiz çocuklarımıza niye şöyle dua etmeyelim: “Allah sizi sabah namazı kaçırmadığınız evlerde yaşatsın.” Kırk satırlık duadan iyidir bu. Böyle olursa o evde sürekli Allah’ın korumasında olacaklar demektir. Allah’ın koruduğunu ve birleştirdiğini kim ayırabilir?

Bir hadis-i şerif okuyacağım ve sonrasında çit etmeyeceğim kardeşlerim. Çünkü bu hadisten sonra konuşmak edep dışı olur. Bakınız Allah, kimle kimi kıyas ediyor.

Ahmed bin Hanbel’in Müsned’inde, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemden Abdullah ibni Mesud naklediyor: “Allah iki mümin kulundan çok mutlu olur. Birincisi, sabah namazı vakti gelince yorganını fırlatıp atan ve namaza giden mümindir. Allah bunu gördü mü meleklerine, ‘Kulumu görün kulumu’ buyurur.

İkinci bir kulundan da çok mutlu olur Allah. Bir mümin grup cihada çıkarlar. Müminler perişan ve mağlup olurlar, sadece bir kişi kalır. O kişi kaçıp gitse kurtulacak. Ama düşünüyor ki, madem buraya Allah adına geldim ve ordum perişan oldu, geri giden olmayayım ve burada ölürsem öleyim. Cihada devam ediyor ve parça parça oluyor.

Onu da Allah, meleklerine gösteriyor ve ‘Kulumu görün kulumu’ der.”

وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.